

Az angol lobogó végső soron tehát mégiscsak az irodalom rehabilitációja – olyan nyelvet keres, amelyen akár az irodalom kudarca, vagy a teljes elnémulás melletti kiállás is elbeszélhető. Paradox módon a tanúságnak a művészetet megelőző voltáról az aprólékosan fölépített fikció, a műviség beszél – és paradoxitásának része az is, hogy saját irodalomtörténeti hagyományait szó nélkül hagyja.

ARNÓTI ANDRÁS: ALLEGRO